

[Fiskeriministeren.]

indstilling fra de nævnte fiskeriorganisationer nedsat et særligt udvalg med den opgave at overveje eventuelle muligheder og former for etablering af mindsteprisordninger for fisk.

Når spørgsmålet om en mindsteprisordning for rødspætter blev fremmet uden at afvente resultatet af udvalgets arbejde, var årsagen den, at de ret hyppigt forekommende lave priser på rødspætter af 4. sortering gjorde en mindsteprisordning særlig aktuell og hastende for rødspætters vedkommende.

Efter at udvalget er nedsat, må det imidlertid efter min opfattelse være rigtigst at afvente dets indstilling, før der tages stilling til eventuelle ansøgninger om statsgaranterede mindsteprisordninger for andre fiskearter end rødspætter. Det bemærkes i denne forbindelse, at konkrete forslag om sådanne ordninger ikke foreligger.

Jeg går i øvrigt ud fra, at udvalget i sine overvejelser også tager hensyn til, hvorledes mindsteprisordningen for rødspætter bliver udformet, og hvorledes den kommer til at fungere, idet det må være rimeligt at udnytte de erfaringer, som denne ordning måtte give, forinden nye eventuelt etableres, uden at det dog hermed er min mening at antyde, at udvalget af den grund behøver at udsætte færdiggørelsen af sit arbejde i længere tid.

Af *Skovmand* til boligministeren (14. juni 1968):

„Kan ministeren oplyse, hvorvidt der er mulighed for, at der i Danmark kan indtræffe lignende katastrofer som den, der den 16. maj ramte et højhus i London, hvorved fire blev dræbt og adskillige kvæstet?

Vil ministeren i givet fald overveje en skærpelse af kravene til sikkerheden i højhusbyggeriet?“

Begrundelse.

Den 16. maj styrtede en del af et 23 etagers højhus i den østlige del af London sammen som følge af en eksplosion på 16. etage. Fire personer omkom ved ulykken, og adskillige blev kvæstet. Ulykken skyldtes efter de hidtil fremkomne oplysninger ikke nogen fejl under opførelsen af huset, men først

og fremmest den omstændighed, at huset ikke var konstrueret til at klare den ekstra belastning, som eksplosionen betød. Som følge af eksplosionen forsvandt de mure, som dannede bærende underlag for hjørnet af huset. De syv øverste etager styrtede på dette sted sammen, og med deres vægt fik de også de nederste etager til at falde ned på dette sted.

Da det pågældende højhus var opført efter et dansk system, må man befrygte, at tilsvarende ulykker kan indtræffe i Danmark. Såfremt dette er tilfældet, må det være rimeligt at overveje en ændring af sikkerhedskravene til montagebyggede højhuse. Ganske vist er risikoen for eksplosioner el. lign. ringe, men det må betragtes som yderst uheldigt, om de kan få så skæbnesvangre følger, som ulykken i London fik.

Boligminister *Hastrups* svar (20. juni 1968):

Efter de foreløbige oplysninger, som boligministeriet er i besiddelse af, skete der på 16. eller 18. etage i et 23 etager højt beboelseshus i London, en gaseksplosion, der bevirkede, at det ene hjørne af huset styrtede sammen i bygningens fulde højde. Sporene på ulykkesstedet tyder på en ret kraftig eksplosion.

Bygningen er opført af en engelsk entreprenør, som er licenstager hos en dansk virksomhed. Det er over for boligministeriet oplyst, at byggeriet med 5 ens højhuse, der opføres efter samme princip, efter en kort undersøgelse er fortsat uden ændringer efter aftale med de britiske bygningsmyndigheder.

Boligministeriet er opmærksom på de problemer, som ulykken rejser, men da ulykkesårsagerne endnu ikke er endeligt fastslået, er det for tidligt at udtale sig om, hvorvidt tilsvarende ulykker vil kunne indtræffe her i landet. Men at muligheden foreligger, kan vel ikke bestrides, såfremt de samme forudsætninger for eksplosion er til stede, idet bygningen er opført efter principper, der også benyttes i Danmark. Da ulykken skyldes en gaseksplosion, bør dog nævnes, at gasinstallationer i danske højhuse ikke er hyppigt forekommende.

I England er på regeringsplan nedsat en kommission, der skal søge at finde årsagen